

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju . . . 15 złotych;
za granicą . . . 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowa
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych doku-
mentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 138. Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 571/3/31 z dnia 4 kwietnia 1931 r. w sprawie częściowej zmiany wzoru świadectw pochodzenia, wymaganych przy udzielaniu zniżek konwencyjnych, a wystawianych przez estońskie urzędy celne.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 kwietnia 1931 r. w sprawie uregulowania roszczeń obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego z dnia 5 lipca 1928 r. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1931 r., Nr. 33, poz. 235).

Ruch służbowy w Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—:0:—

Zarządzenia Władz Naczelnych

—:0:—

138.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 571/3/31

z dnia 4 kwietnia 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany wzoru świadectw pochodzenia, wymaganych przy udzielaniu zniżek konwencyjnych, a wystawianych przez estońskie urzędy celne.

Do

Wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

We wzorze wymienionych w nagłówku świadectw pochodzenia, ogłoszonym okólnikiem z dnia 31 stycznia 1931 r., L. D. IV. 168/3/31, w numerze 44 „Monitora Polskiego” pod poz. 73 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 6, poz. 81), wprowadza się następujące zmiany: w wierszach 7 i 8 przed słowami „töösturi” dodaje się wyrazy — „kaupmehe”, „przemysłowca” — „kupca” w wierszu zaś oznaczonym literą a) przed słowami „Eesti” wstawia się wyrazy — „przemysłu” — „pärit Eestist”

Kierownik Departamentu

(—) B. Dębicki.

—:0:—

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 15 kwietnia 1931 r.

w sprawie uregulowania roszczeń obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego z dnia 5 lipca 1928 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. w sprawie ratyfikacji polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego, podpisanego wraz z protokołami końcowymi w Berlinie dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 53), postanawiam, co następuje:

Art. 1. Na mocy postanowień art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego, podpisanego w Berlinie dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 19, poz. 106), Rząd Polski uregułuje

z sum, wymienionych w ust. 2 wspomnianego artykułu, oraz z aktywów, jakie wpłyną z mocy postanowień art. 26 tego układu, roszczenia obywateli polskich z tytułu następujących umów ubezpieczeń na życie, zawartych z niemieckimi zakładami ubezpieczeń:

a) z umów opiewających na marki niemieckie, które w myśl niemieckich przepisów waloryzacyjnych nie podlegają przerachowaniu,

b) z umów, opiewających na marki polskie, noty Kries'a, ruble rosyjskie i korony austriackie, — o ile umowy te (lit. a) i b) zostały zawarte przez obywateli polskich przed dniem 14 lutego 1924 r.

Roszczenia, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, zostaną przerachowane i uregulowane zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

Wszelkie kroki egzekucyjne, dotyczące tych roszczeń, winny być na wniosek komisarza, określonego w ust. 1 art. 2, wstrzymane do dnia 30 września 1932 r., a roszczenia te zostaną włączone do ogólnej masy roszczeń tego rodzaju i będą przerachowane i uregulowane w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. Do przeprowadzenia rejestracji roszczeń, wymienionych w ust. 1 art. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz do przerachowania ich wysokości i uregulowania w drodze podziału między osoby uprawnione kwot, uzyskanych na ten cel przez Rząd Polski, zostanie zamianowany przez Ministra Skarbu komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie.

Jako organ kontrolujący działalność komisarza oraz jako ostateczną instancję w toku postępowania administracyjnego, powoła Minister Skarbu komisję likwidacyjną do spraw zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń przy Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń, określając jej skład i zakres czynności.

Art. 3. Minister Skarbu zarządzi w drodze obwieszczenia w „Monitorze Polskim” rejestrację roszczeń obywateli polskich z umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, wyznaczając nieprzekraczalny termin dla zgłaszania powyższych roszczeń. Termin ten nie może być krótszy od 6 miesięcy od daty ogłoszenia.

Z wypełnieniem przez niemieckie zakłady ubezpieczeń obowiązków, przewidzianych w art. 22 — 24 i 26 polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego, roszczenia, niezgłoszone w powyższym terminie, wygasają zarówno w stosunku do niemieckich zakładów ubezpieczeń, jak i do Rządu Polskiego.

O wypełnieniu przez niemieckie zakłady ubezpieczeń obowiązków, przewidzianych w art. 22—24 i 26 polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego, poda Minister Skarbu do wiadomości publicznej przez obwieszczenie w „Monitorze Polskim”.

Art. 4. Zgłoszone roszczenia zostaną z zastrzeżeniem redukcji, przewidzianej w art. 5 niniejszego rozporządzenia, obliczone i przerachowane według zasad następujących:

1) Jako sumę należności z umów ubezpieczeń, przy których przewidziany umową wypadek powodujący wypłatę sumy ubezpieczenia (umówionego świadczenia) zaszedł przed dniem wejścia w życie polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego, przyjmuje się sumę ubezpieczenia, przerachowaną według przeciętnego kursu rocznego waluty, na jaką opiewa umowa, z roku zawarcia umowy.

Od przerachowanej w ten sposób sumy potrąca się przerachowaną według tegoż kursu sumę składek płatnych za dane ubezpieczenie po dniu 31 grudnia 1917 r. bez względu na to, czy zostały one uiszczone, czy nie. Składki uiszczone po dniu 31 grudnia 1917 r. zalicza się w kwocie, otrzymanej z przerachowania ich według przeciętnych kursów rocznych z lat kalendarzowych, na które przypadał początek roku ubezpieczeniowego, za który zostały uiszczone. Jeżeli z posiadanych dowodów będzie wynikało, że składka została uiszczona w innym roku ubezpieczeniowym, zostaje ona przerachowana według przeciętnego kursu z roku wpłaty.

Przy umowach, przy których opłata składek umówionych została przerwana, za podstawę przerachowania przyjmuje się należność, przewi-

dzianą w umowie na wypadek przerwania opłaty składek, a w przypadku trudności jej obliczenia sumę ubezpieczenia, zredukowaną w stosunku sumy składek zapłaconych do sumy składek umówionych, przycem do składek uiszczonych po dniu 31 grudnia 1917 r. będą miały odpowiednie zastosowanie postanowienia ustępu poprzedniego.

2) Jako należność z umów ubezpieczenia rent, które stały się płatne przed dniem wejścia w życie polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego, przyjęta będzie suma niepodniesionych kwot, płatnych przed tym dniem, przerachowana według przeciętnego kursu rocznego z roku zawarcia umowy. O ile osoba ubezpieczona pozostaje w tym dniu przy życiu, dolicza się ponadto przerachowaną według tegoż kursu skapitalizowaną wartość renty, obliczoną na dzień wejścia w życie polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego. Od przerachowanej w ten sposób należności potrąca się kwotę, wynikającą z odpowiedniego zastosowania postanowień ust. 2 p. 1 niniejszego artykułu.

3) Jako sumę należności z umów ubezpieczeń, przy których przewidziany umową wypadek powodujący wypłatę sumy ubezpieczenia (umówionego świadczenia) nie zaszedł przed dniem wejścia w życie polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego, przyjmuje się 70% sumy wpłaconych składek, przerachowanych według przeciętnych kursów rocznych z lat kalendarzowych, na które przypadał początek roku ubezpieczeniowego, za który zostały uiszczone. Jeżeli z posiadanych dowodów będzie wynikało, że składka została uiszczona w innym roku ubezpieczeniowym, zostaje ona przerachowana według przeciętnego kursu z roku wpłaty. Jednak składki, uiszczone przed dniem 1 stycznia 1918 r., przerachowuje się według przeciętnego kursu z roku zawarcia umowy.

4) Jako sumę należności z umów ubezpieczeń, przy których przewidziany umową wypadek powodujący wypłatę sumy ubezpieczenia (umówionego świadczenia) nie zaszedł przed dniem wejścia w życie polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego, jednak późniejsze zajście tego wypadku jest niewątpliwe i przy których wszystkie składki umówione zostały uiszczone, przyjmuje się wartość techniczną ubezpieczenia, obliczoną na dzień wejścia w życie polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego przy stopie dyskonta 4% i przerachowaną według przeciętnego kursu z roku zawarcia umowy. Od przerachowanej w ten sposób należności potrąca się kwotę, wynikającą z odpowiedniego zastosowania postanowień ust. 2 p. 1 niniejszego artykułu.

5) Z należności, wymienionych w punktach poprzednich, potrąca się pożyczki i zaliczki pod zastaw polis, przerachowane według przeciętnych kursów rocznych z lat otrzymania. Przy pożyczkach lub zaliczkach spłaconych potrąca się z należności kwotę, odpowiadającą różnicy kursów w roku otrzymania i roku spłaty.

6) Podstawę do obliczania składek potrąconych, zaliczanych lub zwracanych w myśl postanowień p. 1 — 4, stanowi składka taryfowa, wynikająca z treści polisy, bez dodatków. Jeżeli składka, podana w polisie, obejmuje dodatek za rozłożenie na raty, redukuje się ją do 98% przy ratach półrocznych, do 97% przy ratach kwartalnych i do 95% przy ratach miesięcznych. Przy przerachowaniu składek stosuje się kursy tej waluty, na jaką opiewa suma ubezpieczenia, a to bez względu na to, na jaką walutę opiewają kwity. Składek, uiszczonych po dniu 31 grudnia 1921 r., przy obliczaniu należności wogóle się nie uwzględnia.

7) Przy obliczaniu i przerachowywaniu powyższych należności zarówno do kwot należnych, jak i do potrąconych składek oraz pożyczek i zaliczek, nie będą doliczane odsetki, bez względu na to, kiedy one były płatne, i bez względu na odpowiednie postanowienia umowne.

8) Nie będą uwzględnione umowy, które w myśl warunków ubezpieczenia podlegały unieważnieniu. W razie niemożności stwierdzenia warunków umowy, nie będą uwzględniane umowy, przy których opłatę składek przerwano przed ich opłaceniem za trzy pełne lata ubezpieczenia.

9) Dla wszelkich przerachowań, przewidzianych w niniejszym artykule, będą miarodajne następujące przeciętne kursy roczne: